

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Det har været stærkt paa Tale under denne Debat, om Forsvarsministeren har været forhandlingsvenlig eller ej. Vi ved alle, at han, til at begynde med i hvert Fald, pyntede meget paa sin Tale ved stadig at udtale sin Vilje til Forhandling med Oppositionen, og han stillede sig jo heller ikke afvisende, da vi stillede de 9 Punkter op; det var altsaa det Grundlag, som vi mente at kunne forhandle paa. Han stillede sig ikke afvisende paa det Tidspunkt, idet han indbød os til at forhandle med Repræsentanter for Socialdemokratiet, og det var netop paa Grundlag af hele denne Holdning fra Ministerens Side, at vi udarbejdede vore Ændringsforslag i Enkeltheder, lod dem fuldstændig beregne, og da vi saa kom til Forhandling i Udvalget med Ministeren, forekommer det mig, at det var hans absolutte Pligt at gennemgaa disse Ændringsforslag og enten udtale sin Misbilligelse eller, hvis det drejede sig om Omraader, hvor han kunde tænke sig at komme os i Møde, fremkomme med Udtalelser herom.

Men han sagde overhovedet ikke andet, end at det laa over det, laa betydeligt over det, man havde tænkt sig fra socialdemokratisk Side.

Den højtærede Minister siger, at vi havde Pligt til, da han havde fremsat sine Udtalelser, at slaa af paa vore Fordringer. Nu havde vi jo fremsat vore Forslag som et Forhandlingsgrundlag, og derfor mener jeg dog, at det maa være Ministerens absolutte Pligt at sige, hvor vore Forslag gaar for vidt — de var udformet i Enkeltheder. Men det var der ikke Tale om, at han i nogen Maade vilde gaa ind paa. Han agerede den tavse Dansker og sagde kun dette simple: Det ligger for højt over Regeringsforslaget, derfor kan jeg i det hele taget ikke være med til at forhandle om det.

Men det kan naas endnu, højtærede Minister! Kan vi ikke faa at vide — jeg ser, at Ministeren er paa Vej her op til Talerstolen — endnu i denne Aftentime, hvad man har tænkt sig med disse Udtalelser om Forhandlingsvenlighed? Hvad har Ministeren tænkt sig? Det kan naas endnu, saa længe Forhandlingerne her endnu ikke er afsluttet. Jeg slutter mig, indtil jeg har hørt noget andet fra Ministeren, til de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har fremsat her, at de to Regeringspartier har bundet Hænderne paa hinanden, inden de gik til os andre. Det fremgaar tydeligt af Udtalelser, netop i

„Tidens Stemme“. Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen, der sidder hernede, hoverer antagelig i Dag og betragter sig som Sejrhære, thi han har stadig advaret imod, at Regeringen gik paa Forlig. Kun to Linier vil jeg endnu gerne have Lov til at oplæse af en Artikel i „Tidens Stemme“: „Derfor vil vi ikke Forlig i denne Sag. De politiske Partier, som har ført de demokratiske Traditioner igennem to Menneskealdres Kamp, skylder det danske Samfund i dette livsvigtige Anliggende at bruge deres Magt og overtage det fulde Ansvar.“ Jeg tror, at det tilstrækkeligt tydeligt viser, hvad Meningen har været fra de to Partiers Side, inden de gik til Forhandling om denne Sag.

Formanden: Jeg tager Anledning til at gøre den Henstilling til alle Sider, at man nu holder op med Gentagelser under denne Forhandling.

Forsvarsministeren (Alsing Andersen): Over for det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft maa jeg i Fortsættelse af, hvad jeg har sagt tidligere, understrege, at efter at Det konservative Folkeparti havde fremsat det Forslag, som vi nu alle kender, var det ærede Medlem klar over, at det var umuligt at skabe en Forbindelse mellem Regeringen og Det konservative Folkeparti. Situationen er i det hele taget karakteriseret ved dette, at Regeringspartierne har taget et afgørende Skridt i denne Sag, stillet et positivt Forslag, og naar det passer de andre Partier, anerkender de dette; Det konservative Parti derimod staar i Virkeligheden paa det gamle konservative Militærstandpunkt. Det er Det konservative Parti, der nu skal flytte sig afgørende, hvis det virkelig mener noget alvorligt med sin Opfordring til national Samling om dette Spørgsmaal.

Til det ærede Medlem Hr. Brorsen vil jeg gerne sige, at det maatte være Venstres Opgave at sige, paa hvilke Omraader de kunde slaa af paa det Forslag, de havde stillet. Vi havde i Forvejen foreslaaet en Forøgelse paa godt 6 Mill. Kr. Det ærede Medlem maatte være klar over, at yderligere 10 Mill. Kr. var for meget, saaledes som jeg erklærede. Da det ærede Medlem oprettholdt sit Forslag om de 10 Mill. Kr., var det dermed umuligt at faa en Forbindelse med Regeringspartierne.

Victor Pürschel: Det er sagt mig, at den højtærede Minister skal have benægtet, at Socialdemokratiets oprindelige Forslag laa adskilligt højere end det, der frem-